

Pohorje in dravsko pogorje nad Dravo, potem med Dravo in Savo dolgo pogorje od sv. Urše čez Javor, Stenico, konjiško goro, Boč in Rogatec do Maceljna, nadalje celjske bregove in konečno Bahora in Orlico. Mimo tega še polno hribov in gričev, ki redijo žlahten sad vsake bire. Pa stran rek in potočkov tudi lepih ravan, dolin in dolov ne manjka; v obče ima slovensko Štirsko nizka tla. (Dalje prih.)

Drobtinice iz dnevnika slovenskega učitelja.

Spisuje Josip Levičnik.

Motto: „Nulla dies sine linea“
Stari rimljanski pregovor.

I.

Med sredstva, ktere šteje že od nekdanj omikani svet v versto onih, ki služijo v dosego višje človeške izobraženosti, pridružujejo se zlasti tudi popotovanja po tujem, ter ogledovanje sprelepih pokrájin, naravnih čudov in slovečih mest. Ako se k takemu popotvanju privzame še izrečni namen, da se njemu pridružili bodo resnično koristni djanski poduki, in da „nota bene“ gre vse to na državne stroške, potem ni čuda, da iz naše male, pa lepe kranjske dežele oglasilo se je bilo preteklo leto 58 ljudskih učiteljev, ki so hrepeneli sprejeti biti v gospodarstveni kurz, ki je l. 1869. že vdrugič med šolskimi počitnicami privabil lepo kardelo vedoželjnih učiteljev v glavno metropolo obširnega našega cesarstva. Od nekdanj za popotovanja ves goreč, zraven pa — naj rečem brez lastne hvale — tudi za pridobljenje koristnih nauk, kar se dá, vnet, sklenil sem bil tudi jaz poterkati na vrata, ki so odpirala vhod v dvorane višjega izobraženja tako v gospodarstvenem oziru, kakor sploh tudi še k ogledovanju in občudovanju marsikaj družega, kar edino le vladarske stolne mesta vedoželjnemu morejo ponujati. Čakal in čakal sem rešitve svoje vloge, ker jo pa le ni hotlo biti, mislil sem si že prav za terdno, da tudi nad menoj se spolnilo bo, o čimur že sv. evangelij pravi: „Veliko je poklicanih, malo izvoljenih“. — Pa glej! 29. julija na večer dospè mi pismo dovolj častilnih besedi in sporočila: „Prošnja Vaša zarad Beča uslišana je; pripravite se torej za odhod, poprej pa še za konecletno šolsko skušnjo, ktera bodo 4. avg.; — dekret dobete še le pozneje v roke, 8. avgusta pak je zadnji

čas, oglasiti se v Beču pri c. k. ministerijalnemu tajniku g. dr. Lorenc-u, kajti 9. avgusta pričnè se poduk! — Kdor vé, koliko dá konecletna preskušnja pri obilnem številu učencev (imel sem 115 delavniških in 117 nedeljskih šolarjev, ktere, obedvoje po mogočnosti na tanko razredujem), — kdor vé, koliko daje to dela in pisarij, — in če se privzame zraven še mnogo stranskih opravil, ta lahko umé, da sem se klica v Beč prej vstrašil, kakor oveselil. Pa — odstopiti zopet ni kazalo; kajti „mož beseda“ more zlasti pri ljudskem učitelju čez vse veljati; torej sem napregel šolska in stranska opravila na „berzovlak“, in delal skoraj noč in dan, ali kakor po Gorenskem pravimo: „na vse kripilje“, da bi vsaj po večjem del svoje reči v red. Po napovedi smo šolo skončali 4. avgusta; vredil sem tudi drugo, kakor se je v naglici ravno zmoglo, in 7. avgusta zjutraj vzel sem z nekako otožnim srcem od naših ljubih gorenskih planin slovo. Kdor se včasih tudi za en dan težko loči od doma, vé, kako mu je, če se more za cele tedne odpraviti na tuje; ali zopet so me druge okoliščine mikavno vabile, naj ne zamudim lepe prilike, ktere morebit nič več učakal ne bom. In tako sem prišel z božjo pomočjo 7. avgusta v Ljubljano. Tukaj zvem, da so mi že vsi učitelji iz Kranjskega vsli naprej, in sem jaz med njimi zadnji; zvedel sem pa zraven tudi še marsikaj družega, kar sicer tu ne bom na drobno razkladal, vender pa tudi zamolčati ne morem, da me je to v serce žalilo. *) „Dober prijatelj je več vreden, ko zlati denar“, pravi naš pregovor, in da je resničen, more priterditi tudi moja malenkost. Ker mi s podnevnim vlakom 7. avgusta zastran mnogih opravkov ni kazalo zapuščati „bele Ljubljane“, zgodilo se je to v tamni dolgočasni noči 8. avgusta, o tem pa, dragi slovenski bratje, kaj več v prihodnjem listu. — (Dalje prih.)

Naznanilo.

S 1. januarjem l. 1870. izdajal se bode drugi tečaj ukaznega lista o službenih zadevah („Verordnungsblatt“ für den Dienstbereich des Ministeriums für Cultus und Unterricht) ministerstva za bogočastje in nauk, in bode obsegal vse zadevne postave in določene ukaze, osebna naznanila in oddajanju služeb in vse, kar se bode ukrenilo o učnih knjigah in pomočkih.

*) Ne maraj, brate, sej se kranjski učitelji o tem vedno vadimo.

Vredn.